

til en værdi, der svarer til sædvanlig markedsværdi – og at der kan gives sædvanlige lån i ejendommen ved ejerskifte, om- og tilbygninger eller i forbindelse med foranstaltninger, der påbydes af det offentlige. Det er navnlig i disse situationer, at værditabet aktualiseres.

4. Egenbetalingen

Egenbetalingen skal sikre, at begæring om oprydninger først fremsættes på det tidspunkt, hvor grundejeren virkelig har behov for en oprydning, det vil sige, hvor der foreligger et for grundejeren væsentligt og aktualiseret værditab. Egenbetalingen kan betragtes som betalingen for den ekstra ydelse, grundejeren får ved at kunne få gennemført en oprydning på et tidligere tidspunkt, end hvis oprydningen skulle ske efter affaldsdepotloven, hvor oprydningerne indgår i den almindelige prioritering, baseret på den konkrete miljø- og sundhedsfare. Grundejeren vil ved henvendelse til amtsrådet kunne få oplysninger om, hvorledes den enkelte ejendom er prioriteret. For nyere foreninger udgør egenbetalingen betaling for, at det offentlige gennemfører oprydninger, som myndighederne ellers ikke var forpligtet til.

Egenbetalingen skal samtidig sikre, at der sker en tidsmæssig udstrækning af udgifterne til ordningen, og således at disse udgifter kan indpasses i den generelle samfundsmæssige prioritering af offentlige udgiftskrævende foranstaltninger.

For at sikre en sådan adfærdsregulerende virkning af egenbetalingen er det nødvendigt, at denne fastsættes til et betragteligt beløb, der dog ikke må være så højt, at den reelt vil forhindre grundejere, der har et virkeligt behov, i at gøre brug af ordningen. På denne baggrund foreslås det, at egenbetalingen som udgangspunkt fastsættes til 60.000 kr. pr. ejendom, dog mindst 10.000 kr. pr. lejlighed. Til sammenligning kan nævnes, at erfaringerne med oprydninger efter affaldsdepotloven har vist, at de gennemsnitlige udgifter til oprydning af hensyn til arealanvendelsen på en parcelhusgrund udgør ca. 400.000 kr.

Af hensyn til at få en tidsmæssig udstrækning af udgifterne foreslås det, at egenbetalingen gradueres, således at jo længere, grundejeren venter med at gøre brug af ordningen, jo billigere vil det blive for grundejeren. Jo længere tid, grundejeren venter, jo mindre forskel vil der også blive til det tidspunkt, hvor ejendomme, omfattet af depotloven, alligevel ville blive ryddet op – uden udgifter for grundejeren. Også dette taler for at gennemføre en gradueret egenbetaling. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 12.

For at sikre den størst mulige adfærdsregulerende virkning af egenbetalingen og som det administrativt

enkleste, foreslås det, at egenbetalingen skal være indbetalt, inden grundejeren kan erhverve en ret til offentlig finansieret oprydning. Omvendt udgør egenbetalingen delvis betaling for en ydelse fra det offentlige, hvorfor det ikke findes rimeligt at kræve indbetaling på begæringstidspunktet, hvor der dels kan være tvivl om, hvorvidt den pågældende grundejer og dennes ejendom er omfattet af loven, dels kan det vare nogen tid, førend bevillingerne muliggør en oprydning. På denne baggrund foreslås det, at egenbetalingen først forfalder til betaling, når en oprydning på ejendommen kan påbegyndes inden seks måneder fra indbetalingstidspunktet.

Som følge af egenbetalingens størrelse foreslås der bl.a. indført en særlig ordning for pensionister, svarende til adgangen til at yde pensionister lån til betaling af ejendomsskatter. Lånene forfalder typisk først til betaling, når ejendommen afhændes.

Lovforslaget indeholder endvidere bestemmelser om, at egenbetalingen i visse situationer nedsættes eller tilbagebetales helt eller delvist. Der henvises herom til bemærkningerne til §§ 12-16.

5. Oprydningernes omfang

Lovforslaget medfører, at der gennemføres oprydninger, hvorefter registreringen af depoter på ejendommene som hovedregel afmeldes. Oprydninger vil dog kun blive gennemført, såfremt dette er miljø- eller sundhedsmæssigt begrundet. Værditabshensynet udstrækkes således ikke længere end til at gennemføre oprydninger på et tidligere tidspunkt end de oprydninger, der iværksættes efter affaldsdepotloven, såfremt foreningen er omfattet af affaldsdepotloven, eller der er tale om en sammenlignelig, nyere forening. Myndighedernes vurdering af de konkrete sager i henhold til denne lov kan således undtagelsesvist føre til, at en registrering efter affaldsdepotloven fortsat må opretholdes, enten fordi oprydning slet ikke skønnes nødvendig, eller fordi der ikke sker en fuldstændig oprydning. Udgør en forening udelukkende en grundvandstrussel eller en trussel mod overfladevand, vil en oprydning som oftest ikke skulle iværksættes efter nærværende lovforslag, men efter affaldsdepotloven. I sådanne situationer vil foreningen ikke påvirke arealanvendelsen og dermed grundejerens sædvanlige udnyttelse af grunden. I disse tilfælde foreslås det, at miljøministeren udsteder en erklæring om, at foreningen er uden betydning for ejendommens anvendelse til helårsboligformål, evt. suppleret med en aflysning af den tinglyste registrering, samtidig frigivelse af ejendommen i henhold til affaldsdepotloven o.lign. Miljøministeren foreslås derfor samtidig bemyndiget til at fastsætte regler, der fraviger bestemmelserne i af-